

for en senere tvangsfuldbyrdelse, vil Direktoratet for Udlændinge kunne indgive en anmodning til fogedretten på det sted, hvor asylansøgeren opholder sig, med henblik på, at der ved fogedrettens bistand foretages arrest i de(n) pågældende genstand(e).

Det bemærkes herved, at det efter retsplejelovens § 627 er en betingelse for foretagelse af arrest, at det må antages, at muligheden for senere at opnå dækning ellers vil blive væsentligt forringet. Efter retsplejelovens § 631 skal en anmodning om arrest indeholde oplysninger om de konkrete omstændigheder, som efter fordringshaverens opfattelse bevirker, at arrestbetingelserne er til stede.

Direktoratet for Udlændinge har oplyst, at det i praksis forekommer nærmest utænkeligt, at direktoratet vil have konkret mistanke om, at en asylansøger vil bortgemme værdier.

Der er i den gældende udlændingelov ikke hjemmel til at afkræve asylansøgeren oplysninger om sine økonomiske forhold. Efter udlændingelovens § 40 har en udlænding alene pligt til at afgive oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet.

På denne baggrund foreslås det, at der i udlændingelovens § 40 indsættes en bestemmelse om, at en udlænding skal meddele de oplysninger om sine økonomiske forhold, som er nødvendige til bedømmelse af, om Direktoratet for Udlændinge kan pålægge udlændingen at tilbagebetale udgifterne til udlændingens underhold.

Da hensigten med forslaget er, at alle asylansøgere i forbindelse med registreringen skal have pligt til at afgive en sådan erklæring, foreslås det, at der ved en ændring af udlændingelovens § 60, stk. 1, skabes adgang til at straffe undladelse af at afgive en sådan erklæring.

Afgiver en asylansøger ved indrejsen urigtig erklæring om sine ejendele og værdier, vil strafansvar efter straffelovens § 163 komme på tale.

6.3.2. I hvilke tilfælde skal Direktoratet for Udlændinge pålægge betalingspligt?

Som led i en hensigtsmæssig forenkling af den hidtil praktiserede tilbagebetalingsordning bør Direktoratet for Udlændinge alene meddele pålæg om tilbagebetalingspligt og foretage en ressourcemæssig belastende opgørelse af sit tilbagebetalingskrav mod en asylansøger i de situationer, hvor der er en realistisk mulighed for at få inddrevet kravet hos asylansøgeren. Efter den foreslåede affattelse af udlændingelovens § 42 a, stk. 1, kan Direktoratet for Udlændinge derfor alene pålægge en asylansøger at tilba-

gebetale udgifter til asylansøgerens underhold, såfremt asylansøgeren har tilstrækkelige midler dertil.

I de tilfælde, hvor det fremgår af asylansøgerens skriftlige erklæring, at asylansøgeren har ejendele, som vil kunne tjene som genstand for en senere tvangsfuldbyrdelse, skal Direktoratet for Udlændinge i almindelighed meddele pålæg om tilbagebetalingspligt og foretage en opgørelse af direktoratets tilbagebetalingskrav. Pålæg om tilbagebetalingspligt vil dog kunne undlades i tilfælde, hvor asylansøgerne ejer genstande, som falder uden for transgbeneficet, men hvor provenuet, der kan indvindes ved tvangsrealisation af effekterne, må anses for at være beskedent.

Fremgår det af erklæringen, at asylansøgeren ikke kan anvise nogen ejendele som genstand for en senere tvangsfuldbyrdelse, skal Direktoratet for Udlændinge derimod undlade at meddele pålæg om tilbagebetalingspligt og at foretage en opgørelse af direktoratets tilbagebetalingskrav.

Viser det sig, at den pågældende asylansøger uanset en erklæring om, at pågældende intet ejede af betydning for en senere inddrivelse, alligevel råder over ejendele, som vil kunne tjene som grundlag for en inddrivelse af kravet, skal Direktoratet for Udlændinge i disse tilfælde i almindelighed meddele pålæg om tilbagebetalingspligt og foretage en opgørelse af direktoratets tilbagebetalingskrav, medmindre provenuet ved tvangsrealisation af effekterne må anses for beskedent, jf. ovenfor.

Det findes i den forbindelse ikke nødvendigt at videreføre den hidtidige ordning, hvorefter Dansk Flygtningehjælp ved afslutningen af integrationsperioden afgiver en udtalelse om, hvorvidt den pågældende har mulighed for at betale det offentlige krav, evt. afdragsvis.

Derimod kan såvel Dansk Røde Kors i præasylfasen som Dansk Flygtningehjælp i den efterfølgende integrationsfase afgive indberetning til Direktoratet for Udlændinge, hvis man bliver bekendt med, at en asylansøger eller en anerkendt flygtning råder over ejendele eller indtægter, som vil sætte den pågældende i stand til helt eller delvis at betale for udgifterne til underholdet i præasylfasen.

Direktoratet for Udlændinge skal i sådanne tilfælde i almindelighed meddele vedkommende pålæg om betalingspligt, medmindre provenuet ved tvangsrealisation af effekterne må anses for beskedent, jf. ovenfor.

Tilsvarende gælder, hvis Direktoratet for Udlændinge modtager oplysninger fra andre offentlige myndigheder om asylansøgere og anerkendte flygtnings formue- og indtægtsforhold, for eksempel som hidtil underretning fra Justitsministeriet om